

פ ר ו ש ו ק ו ל סט' 18/א

מישיבת ועדת הכספים, מיום ב', ו' בכסלו תשס"ז
(21.11.55), בשעה 10.00.

- ברוכים:
- י. גורי - היו"ר
 - פ. חזני
 - ז. סוזנביץ
 - א. בהיר
 - מ. בקר
 - י. ספיר
 - נ. לוי

- סוזנביץ:
- מר הורן - היועץ הכלכלי למשרד האוצר
 - מר גפני - מנהל הסכס
 - מר יפה - מטעם משרד הסחר והתעשייה
 - מר וייט - מטעם הסכס
 - מר ספיבק - מטעם האוצר
 - מר בזק - מזכיר הועדה

- סדר-היום:
1. חוק לתיקון פקודת הסכס
 2. צו תעריף הסכס והגלו (סט' 2) תשס"ז - 1955

היו"ר י. גורי: אני פותח את הישיבה.

אנו ממשיכים בדיון בחוק לתיקון פקודת הסכס.

(קורא סעיף 1)

בעקבות הליכוח שהתנהל בוועדה - ותוכן הדיון נמסר לשר האוצר - קיבלנו סכתב משר שרף הכותב בשם שר האוצר:

"הוסמכתי על ידי שר האוצר להודיעך כי את תקבל על ידי הכנסת תיקון סעיף 86 של פקודת הסכס כפי שהודגה אל שולחן הועדה, יורה שר האוצר את טנהל הסכס להרשות איחוסון רכוש עולים וסחורות הסיועדות לסכירה תפורת סטבע חוץ לתקופה של לט פחות משלש שנים או תקופה ארוכה יותר בסקרים שהנסיבות תאדקנה זאת."

כלומר, שר האוצר רוצה להסדיר את העניין לגביו הוגעו ספיקות, אם נקבל את תיקון הסעיף. סכתב שר האוצר בא ואומר שביחס לרכוש של עולים וסחורות הסיועדות לסכירה תפורת סטבע חוץ ינהגו לקולה.

ס. חזני: האם אי-אפשר לפרש זאת בהצעת-התיקון, לכתוב, להוציא חפצי-עולים?"

היו"ר י. גורני:
 כאשר שפכתב זה מאתרף לפרוסקורול, נאבי
 אודיע על כך מעל בכת הכנסת, הרלי האסות
 פה שרמית. זה אופן חלק מהדיניות. למוצר יש עבין מדבר זה לא יודוש
 בחוק, לא ליצור את המיטבון שעלול להווצר את תוכנס הוראה ספורשת בחוק.
 אבל על ידי שכתב זה המסדר יקבל חוקף יותר חוקי.

סר גפני:
 חוק פקודת המכס אינו צריך לבנו לעתים
 תכופות לכנסת לתיקון, אום צריך להיות כללי.
 את מכסית את עבין העולית, סחר תכנס דרישה על סוג אחר של סחורה
 והחוק יהיה ספורבל.

היו"ר י. גורני:
 החוק אינו סופל יוצא מן הכלל וזה יותר
 מקדים.

ס. חזני:
 מוטב למכור את הסובין לאחר הודעה מראש,
 לפנות שבועייה לפני המכירה.

סר גפני:
 אנו צריכים להודיע לאיש את יש המוגבת.
 אנו נפרסת הודעה ב"רשומות" וזין מוכרים
 אלא לפנות חודש לאחר המירסום.

ה צ ב ע ה

סעיף 1 - בתקבל

היו"ר י. גורני: אנו עובדים לסעיף 3.

(קורא סעיף 3 וסעיף 157 בחוק המעורי)

סר גפני:
 כיום כאשר תייר מביא את המכונות שלו
 על סמך ההסכם הכינולומי - יש המכס
 כינולומי של העודות סמע - הוא אינו משלם כל משלומים במסך תקופה
 של שנה. חוך התקופה הזאת, שמספן הוא בחוק, הוא חייב להודיע את
 המכונות. ויש גם תיירים שבינים לפני העודות כאלה. לפי החוק
 הקיים, המנדטורי, אנו נוביית את המסית, וכאשר התייר מוציא את המכונות
 אנו מהדויים לו 90% מהמס ששלם ו-10% בשמרים לקופת האוצר. אילו
 התייר היה מסר יותר שונה, לא היה מקבל כל סכום בחזרה. כיוון שיש
 מספר גמור של עובדים זרים שהם במסוס של תיירים, אנו רוצים למספר
 להם להודיע את המכונות במסך שנתיים בלי לשלם את כל סכום המס.
 אחרי אום השנה הראשונה יחזירו להם 90% מהמס וחילו אחרי אום השנה
 השניה יחזירו להם 80% מהמס. במס המכונות תשפר שלש שנים במסך, התייר
 יהיה חייב לשלם את סלום סכום המס.

ז. סונזליב: האם מותר להאריך את התקופה?

סר גפני: לא.

א. בהיר: האם התייר רשאי למכור את המכונות?

סר גפני: בלי רשיון - לא. המכונות רשומות על שמו,
 גם מסדר לאחר להיתמש בה.

א. בהיר: האם אתה מעוניינת בתיקון זה בקשר עם
 החברות הזרות?

סר גפני:

ישנם הרבה תיירים שישארו במרץ שנה -
שנתיים וזו הם הייבים לילה את כל הכספים.
וגם מי-אשר להחזיר להם את הכסף שחזר להחזרה אל דן בקרה
שלא היחשבו בחזרה, כלומר, לגבי מקרים כאלה החוק אינו חל.

ז. טרנזיט:

אני סביר ככה מקרים שבאו תיירים כדי להשיג
בארץ ובמצבים כגון ככה שנים; ידוע לי
שיש להם סכומים ונדמה לי שהם לא שילמו את הכסף.

סר גפני:

אנו כבר פועלים לכי הצעה זו על סך
חנות-דעת של היועץ המשפטי, כמות שכבר
הוצעה הצעה כזו לכנסת ואנו נוהגים ללי הצעת-התיקון. התיקון הזה הוא
לטרות התייר.

היור' י. גורי:

כמה שנים יכול תייר להחשב כתייר?

סר גפני:

לצורך חוק זה, אם תייר נשאר יותר משנתיים
אינו נחשב יותר כתייר.

א. גלי:

מהו הנימוק לתיקון זה הבה להקל על התיירים?

סר גפני:

יש רבה תייר היותה במרץ 6 - 7 חודשים,
הוא חוזר למצבו ומתכוון לבקר שוב במרץ
כעבור כמה חודשים. במקרה כזה לא כדאי לו להחזיר את הסכומים, הוא
מטייר אותה במסך סגור תחת פיקוח המכס עד שיחזור. אחר-כך
נשאר לקרופה שעולה על שנה הוא חייב לשלם את הכסף ואת גרסה לארצה
תרעומות. במירופה לא קיים טעם כזה, כי הוא עובר בסכומים במרץ למרץ,
ואילו הוא הוא צריך להביא את הסכומים בחזרה. והעמידו אותו בטעם
סגורן שלקחו את הסכומים לקפריסין והחזירו אותה.

ה צ ב ע ה

סעיף 3 - בתקבל

היור' י. גורי:

אנו עוברים לסעיף 4.

(קורא סעיף 4)

סר גפני:

זוהי הוראת-סעבר. סכיון שהתיקון בא
להחזיר ולצמצם את תקופת ההחובה שלש
שנים לשנה, הוראה זו באה ובפרט שלפרט התיקון תורמה סחורה
להיות מוזקת שלש שנים.

ז. טרנזיט:

לפי בוסס הסעיף יוצא, שאם ישנה סחורה
שהחובה לפני תחילת תוקפו של החוק, וזמן
עברה שנה סיום ההחובה, אז תינתן לו ארכה עד תום השנה, בו עוד
שלשה חודשים אחרי גמר תקופת השנה. אבל אם הסחורה כבר סווגת במסך
יותר משנה, נאמר שנתיים, נותנים ארכה של שלשה חודשים; ואם הסחורה
סווגת שנתיים ו-10 חודשים אז הארכה תהיה רק חודשיים, כי אין לעמוד
את התקופה הסכסכלית של שלש שנים.

סר גפני:

הוראה זו נותנת אפשרות להאריך את התקופה
עד 3 שנים.

סר גפני:

אנו רוצים שהחוק ישל על סחורות שהוכנסו
עכשיו, אבל הוא נותן גם אפשרות להאריך
לחותה תקופה שהיתה קודמת.

הינ"ר י. גורי:

לפי ביזה שיקול מכריע מנהל הכנסות לחת
מרכה או לא?

מר גפני:

רשמית כל זה ניתן לגבי חפצי עוללות או סחורות
הסיועדות לפטירה במטבע חוץ, וחוק מזה יש
סיבות מוביקטיביות - נביח שהמיש חלה, או האוזה בתבטל ויש כל מיני
ענינים מסחריים אחרים.

הינ"ר י. גורי:

כלומר, סעיף זה בא כהוראת-מעבר, כסעיף-עזר
לסעיפים הקודמים.

ס. חזני:

מינבי יודע אם חייבים לתת הקלה לתקופת המעבר,
ארכה למעלה משנה, אבל אם סתמונים לזה,
הרי סעיף זה מינו נותן הקלה זו, כל אותה הרשאה, אשר בסמכותו של
מנהל הכנסות לתת, הוא יכול לתתה גם לפי סעיף 86 הקיים בחוק המקורי.
זוהי זכותו של מנהל הכנסות, אין זו זכותו של בעל הסחורה. לבעל הסחורה
אין נותנים כל הקלה. יכול להיות שאין זה דבר גורלי, אבל אם רוצים
להקל אריך להקל. בעל הסחורה שהכניס אותה לסחון תוך ידיעה שיכול
להחזיק אותה 3 שנים - והוא החזיק אותה בינתיים 6 חודשים -לאחר
התיקון הזה הוא יוכל להחזיקה רק עוד 6 חודשים.

הינ"ר י. גורי:

יש סחורות שהוכנסו לסחון לא בי 5 שנים, נביח,
ולפי הצעת המעבר מנהל הכנסות יוכל לתת מרכה
נוספת של 3 שנים, או יותר. נשאלת השאלה, מדוע צריך לא יות פתח כל-כך
רחב?

מר גפני:

אביא דוגמה: נמצא בסחון ערוכה שלווה של
נייר-יגריות במחברות קטנות. זאת קיבלנו
בירושה עם יציאת המנגלים. אין מי שיקנה זאת, אבל לשרוף את הנייר
הזה הבל. יש עוד מקרים כאלה, לכן החוק צריך לתת אפשרות של בטיחות.
אם החוק יקבע בדיוק את התקופה של שלש שנים, אנו נעמוד בפני בעיות קשות.

הינ"ר י. גורי:

אם הסחורה הוכנסה בסחון ב-30.11.55 והחוק
הזה יחול ב-1.12.55, מה תוקף יהיה לפסקה
"אך לא יבחר מתוך שלש שנים מהיום שהוכנסו לרשונה"?

מר קיטרוב:

בסקרה זה אין משמעות לפסקה זו כי אם לפסקה
"תוך שלשה חודשים מאותו יום או תוך שנה מהיום
שהוכנסו לרשונה". אשר לכלים, אלא אם המנהל הרסה את החסנתם לתקופה
ארוכה יותר, תוספת זו היא לסקרים יוצאים מן הכלל.

א. בהיר:

אם יש זכות למנהל להתיר את החסנת הסחורות
לתקופה ארוכה יותר, אולי אפשר להוציא את
הפסקה "לא יבחר מתוך שלש שנים מהיום שהוכנסו לרשונה".

מר גפני:

הפסקה לגבי שלש השנים חלה באופן אוטומטי,
ואילו לגבי תקופה ארוכה יותר צריך אישור
מיוחד ממנהל הכנסות.

ה צ ב ע ה

סעיף 4 - בתקבל

2. על הערית המכס והגלגל (מס' 2) . המש"ן - 1955

א. גוריו:

היו בירורים גילש שאלות: א) סיוע בדרך
היה להקים את החברה ולהכניס את המסלול לדרך
החברה המיועדת, הכוללת את "עסיזן", "המשיבר" והממשלה; ב) איך
דיון על חברות הסקריפ, כאשר שמענו שהתקיימה של 6 חודשים זו הייתה
התקיימה החברונה בה ניתנו רישיונות יבוא לחברות אלה, תוך הזדה
שנתי 6 חודשים הדבר הזה יתחיל; ג) עניני טכס ומסחירים.

שאלתי בהודמנות זו שאלה, האם יבוא
סחיר הדולרים הנופשיים, האם הממשלה תוכל להמשיך בגבישות סחיריים
בקביעת הסחירים, סלוטר, אותם הדברים שיובאו ארצה, בפידה שיעלה
סחירם, כי הפחירים הנופשיים, ונתן יעלה סחיר הדולר כל מי שיש לו
מלוא יוכל להעלות את הסחיר. במקרה זה הממשלה תוכל לקבל חלק
סחיריים רק על ידי הטלת היטלים נוספים.

אשר לשאלה השניה, אני חושב שעלינו

לומר כי אין הגיון בטוב הנוכחי לבטל המטרות של משלוח סחירי
לקביעת סחיריים בארץ. צריך לאפשר לאלה הרוצים לשלוח סחיריים מובח
פידה לעשות זאת, אבל אין לקיים את חברות הסקריפ שביצלו את הדבר לרעה.
מסובב אפשר לומר שקרובי אזורי ישראל בארצות הברית יכולים לעלות
דולרים מסקום. תעודות סקריפ, על סבת שהמקבליהם בארץ יקנו סחיריים
באנויות הרגילות, אבל אינני יודע אם כל הממשלונן לשלוח תעודות
סקריפ טוכן לשלוח גם צ"ק.

הינ"ר י. גוריו:

יש הבדל בין סתבה לבדבה.

א. גוריו:

יחד עם זאת אני טוכן לקבל את ההחלטה
שחברות הסקריפ ביצלו את הענין לרעה
וטוכנות גם להבא לנהוג כן. לכן צריך להוציא מסקנה והיא, שצריך
לפנות דרך כדי להבטיח את המשך המשלוח של תעודות סקריפ ולהקיים
טוכנות סיוח לסחירת הסחיריים, טוכנותן שיבטיח כי דבר זה ייעשה בלי
ספקולציות. אני מציע שהמזאר וטשרד המסחר והתעשייה יביטרו המעה,
כיצד הם חושבים שיש להסדיר שאלה זו בצורה שתבטיח פיקוח יעיל
והיתמנות הממשלה.

ביחס להקמת החברה החדשה. אמרו לנו
שתהיה הנהלה טעשית של שלשה: נציג הממשלה, נציג המסביר ונציג עסיזן.
באשר עוד שיש 162 יבואנים שיש להם זכות להיות בתוך חברת עסיזן.
הזכות הזו ליבואנים אלה נקבעת בהתאם לזכויות שהעניקה הממשלה
הבריטית בראשית מלחמת העולם השניה בקשר עם חוקי החירום. אני חולק
על המול הסגור בענין זה, אני חולק לגבי כל סדיניות הסחר והאני רוצה
להעמיד את הדבר הזה לדיון בהשתתפות שר המסחר והתעשייה. אני חולק על
השיטה, לפיה ניתנים רישיונות יבוא בהתאם לזכויות שניתנו על ידי ממשלת
הטוכט, בהתאם ל"פס סרייד" הידועים. אני חולק על כך שבחברת עסיזן
יכולים להיות רק 162 סחיריים. אם יבואו גורמים, או סחיריים נוספים,
ויוכחו שהם מסוגלים לייבא סחיר, יציעו הצעות טובות שיביטרו
להוציא מסחיר הסחיריים, או ימצאו שווקים חדשים - צריך לקבל אותם
בחברת עסיזן.

אשר להנהלה; לממשלה יש רוב בטענות;
טוכט היא צריכה להיות במיעוט בהנהלה

הטעשית?

טר. תורנו:

באסיפה הכללית יש להשלים רוב של 75% בטענת הסנהלים רוב רגיל.

ט. תזני:

הממשלה פשתתפת גם בטיסון?

טר. תורנו:

הממשלה לא מכניסה אף פרוטה, היא מקיימת את המטבע הזר.

א. תהיר:

אינני מתנגד שיהיו שלשה סנהלים, סמני שאני מבין ששלשה גורמים משתתפים בחברה. אבל הסנהל טעם הממשלה צריך להיות הסנהל הכללי של החברה והריכות להיות לו זכויות של סנהל כללי.

ז. סונזייב:

אני שאלתי מדוע חלה עליה החסמה שתוצרת חוץ. פה העירו שזה לא כלול בכל מסכת ההעלמות. אבל אני רואה ברשימה שיש חסמה דנית ואני רואה שחלה עליה. מאחר שיש עליה, וכתוב שהסלמי של החסמה הדנית אוזל - ואני קרוב בעתונית תרעוט על עליית המאיר של חסמה היבנה - מתעוררות שאלות שאני מבקש תשובה עליהן: מדוע הסלמי אוזל? האם דואגים שיגיעו סלמי בוסף? מהי הסדיניות לגבי חסמה זו?

מה שנוגע לקפה קלוי הכסם עלה, אבל סאורה זו יטרם הופיעה בשוק. אני רוצה לשאול, מה יהיה המחיר הארי שהקפה יופיע בשוק? עכשיו המחיר הוא 8 - 8.5 ל"י.

מה יהיה גורל המסירות של הוצרת הקרית לחברות הסקריט? כידוע המעשיה המקורית, במיוחד תעשיית הסזון, היתה מוכרת כל שנה, במיוחד שוקולדה, אם אינני טועה. בטקום על מיליון דולר. בוסף לזה חברות הסקריט היו קונות תוצרת מקורית. עם שינוי המדיניות כלפי חברות הסקריט ברצוני לשאול האם ישנה דאגה לפתרון המעשה הזו, מפני שזה היווה יצוא סמוי.

יש לי כמה שאלות עקרוניות. אני חושב שהשיטה הזו של שוק חופשי היא שיטה טובה. מדוע לא נחשוב כולנו איך להבטיח את מכסינו היעילות וההתחרות ושפירה על מחיר נמוך בשוק על מצרכים אלה? אם עכשיו המוצר מעלה את תעריפי המכס, והוא חושב שזוהי ההעלאה הטכניאלית - מי אני יוצא מתוך ההנחה שהמוצר שקל והשתדל למצוא את שביל הזהב בין סמות הצריכה בשוק וכמות הדולרים שהממשלה מוכנה להזרים לסטרה זו, ועל סך זה הוא קבע את המכס, כי אחרת זה יהיה מכס מנוע - מדוע אי-אפשר להנהיג את השיטה של ג'נרל אופן לייסנס? אם קבעו שאפשר להביא נס-קפה לשוק החופשי ונקבע מכס כזה וכזה - ואינני מתנגד שיוטקפו עוד 100 פרוטה אם המכס נמוך - מדוע צריך לפטור את היצוא לידי חברה סובוליסטית? מדוע הממשלה לא תאמר שכל חברה, כל יהודי - בלי "מס טרייד", ובנידון זה אני שותף לדעתו של חבר-הכנסת האיר - יכול לבקש ולקבל רשיון יבוא על נס-קפה? אם יהיה צורך הוא יכניס דפוזיט, יפתח אקרדיטיב ותוך 10 ימים יביא את הסאורה. וכמוכן במק ישראל אשר יקציב את הדולרים יתאם בין היבואנים השונים את חלוקת הדולרים. למה המנופול הזה, שיש בו הרבה פגמים ושאוהד ממש הוא שאינו מאפשר התחרות בקניה? עמיזן בתור קונה סובוליסטי מקבל כל מיני הצעות, הוא צריך לבחון אותן; אולי ליהודי פלובי יש קשרים יותר טובים, הוא יכול להביא את הסאורה במחיר יותר זול; עמיזן אינו מאפשר התחרות בקניה בחוץ לארץ. אני מציע לתת אפשרות לכל אדם לקנות דולרים, לקבל רשיון, להכניס דפוזיט ולהתחייב ש-10 ימים אחרי המקרה הדפוזיט יביא את הסאורה.

ד. חזרי:

האם תוכל להסתייג שנתנו לא יחזיק את הסתירה במסו?

ז. סוגיית:

יש להתחשב בגורם הפסיכולוגי. אם כל אחד יודע שמתור לכל אחד להביא סכומים, אם אין סובסיד, זה יפחיד אותו להחזיק את הסכומים במסו, יהיה סוכנו לאוציא אותו לעוק.

ס. חזרי:

אין בכל זאת להתרגבט בגירה במרץ? ישנו רק סיכויי אחד?

ז. סוגיית:

גגירת נוצרת מההנחה שיש סלתי מוצגל.

א. בחיר:

מבל ישנה שאלה אחרת, מהו סכום הדולרים שיסכור בנק-ישראל, כי הוא לא יהיה בלתי סוגבל.

ז. סוגיית:

אני מביח ששרד המוצר בקביעת המסס הזה יצא מתוך ההנחה שהוא סוכן להקציב סכום מספיק של דולרים ליבוא סלתי כזה וכזה של בס-קפה על סמך שלא תהיה ספקולציה, כי אם לא יוקצב הסכום המספיק של דולרים, מודמי תהיה ספקולציה. אם המוצר לא יוכל להמשיך זאת, מציע להצדיק את המסס בעוד 100 פרוטה. אבל ביתן את המופש לאנשים להתחרות ולא ביתן את היבוא לידיה של חברה סובסוליסטית.

אני גם כן בדעה שיש אחרו זכבר של שולחי סקריות גונה פידה ובכון שיש הבדל בין סתבה ובין נדבה. לא כל אחד סוכן לעלות דולרים או לקבל דולרים. אדם סוכור ברצון יקבל סקרית, אך יטרב לקבל סתבה של 10 דולר.

אינני חושב שכל חברות הסקרית שפעו וחטמו. היו כאלה שפעו וחטמו, עברו על החוק, אבל היו גם חברות שנתנו בסידה מתקבלת על הדעת של הגינות. אינני חושב שיש האדקה להקצו חברה המשלמת שתעסוק בסקריות. המשלה, יש לה שחיים הרבה יותר סובסוליסט ורביינים בהם יכולה לעסוק, לאור דווקא בהעברת סקריות.

אני סמד סמליץ, ואני יודע שזה מוצרי,

למה את חברות הסקרית לחברה זאת - בלי להכריח אותן כסוכן - ואם הן המהנדסה סתוך רצון חופשי, הם שלה תוכל להעמיד לחברה כללית זו תנאים, לפקח ולהשגיח עליה, דבר שקשה לעשותו עם הרבה חברות. סר הורן סמר שמי-מפטר לסמוך עליהן; חושבני שאנחנו צריכים להיזהר מפני הציבור המסריקני. אין אנו יכולים להיות דו-פרצופיים: כשאנו במים לבקש סמך ותרוטות אנו סומכים עליו, אבל כאשר צריך לבצע פעולה מסחרית איננו סוכנים לסמוך על יושרו.

היו"ר י. גורי:

הבירור מתנהל על שני סיפורים, סיפור אחד זה ענין הצו. סכל ההערות שסמעת

לא היננו ערעור על הצו. בינתיים התעוררו שאלות אחרות, אנו מסענו שקטה חברה שמאחדת שלשה גורמים: עמיזון, הסלביד המרכזי והמחללה, חברה המועלת לפי קוים אלה ואלה ונתעוררו בעיות אחרות. אינני חושב שאנו הדין באו אנו יכולים לסכם בכל אור הדברים שנתעוררו. אבל רוצה לסכם בהערה זאת: אינני יכול להתמאר שיש לי בקימות רבה בכל הסוגיה הזו, אבל אני יודע שנתקיים בה מה שאמר הנביא ישעיהו: "קיווית לעשות עוביה ויעש באושים". חיסול המסר הקודם, כולל מקבלים אותו בגריכה. אם מסר למצוה במקום זה איזה הסדר חדש, צריך לעשות זאת, אבל אין אנו חייבים, אגב המישר של הצו, לקבל החלטות.

א. בקר:

איננו בא לערער על המסס הגבוה, מפילו על בס-קפה, טענת שהם התחיל להיות געיה, כשספריות מה גדולות נבלעות על ידי הציבור.

אבל את מעלים את המכס על נס-קפה זה לא התמצעי ה חידו לטען ליבטל אדם
מטור, גם כשהוא יקר, כי זה יכול להיות על חשבון מצרכים הרבה יותר
חיוניים. אני סמליץ להעלות את מחיר הנס-קפה יחד עם הבטת קפה קלוי,
שדובר עליו, ואז יש טיבה אינטיקט יבית להעלות המכס באשר בנותנים ברירה
למדם: השתמש בקפה קלוי, שהוא טוב יותר וזול יותר.

ט. חזוני:

אינני יודע מה להציע ביחס לסקריפים,
אבל אני רוצה להצטרף לדברים שנאמרו
בקשר לליחת סקריפים בונה מידה, וכאן צריך לפצוא הסדר מדבר זה
ייטשך. כי זו לא רק סמיטת דרך בפני אנשים שהוץ לארץ ארוכים לעזור
לקרוביהם בארץ, אלא אני יודע סקרים רבים שאנשים זקנים, הלתי טטודרים,
הסקריפים הם חלק מפרנסתם.

י. ספיר:

האם ניתנת האפשרות שאירגון סמיטת
הסקריפים באסריקה לא יהיה קטור באותו
גוף שעוסק כאן בהטצאת הסחורות?

ט. חזוני:

לא התכוונתי בדברי שאנשים אלה מוכרים
את החבילות, הם מטש חיים מהן, ואני מדבר
על סקרה שאני מכיר. אינני יודע מה להציע כאן, אבל אני מעלה את הבעיה,
דעתי היא שבסקרים כאלה לא צריך להעלות את המכס. אחרת נצטרך לתת
באותם הסקרים תמיכה מטעם משרד המעד.

על אף הרשימה הזו הסרואה שבדרך-כלל לא
עלו בהרבה הסקרים לצרכן, טוענים האנשים שעלו הסחירים, לטור דווקא
סחירי המצרכים האלה שהוטל עליהם מכס, ואין לתופעה זו הסבר כלכלי.
עלו מפילו הסחירים של מצרכים לא בדירים, כאלה שעקרות הבית קוצנת
אותם יום יום. האם ידוע לכם על עובדה זו?

אשר לעליית המכס על בשר ונקניק; האם
זה אינו פרס נוסף למגדלי חזירים?

פר. הורן:

כנגד זה יש פרס אחד, אנו הגדלנו את הלול
פי שנייה וחצי בטשן שנתיים.

היו"ר י. גורי:

אליבא דידך, חבר-הכנסת חזוני, יש יהודים
דתיים ולא דתיים שאינם אוכלים חזיר.
לגבי אלה שאוכלים, האם הבעיה היא, שאם אדם חוטא באכילת חזיר יאכל
הרבה או מעט? מי שאוכל חזיר - יאכל, בין אם פחות או יותר ומי שאינו
אוכל לא יאכל, בין אם החזיר יהיה זול או יקר.

פ. חזוני:

לא זוהי טענתי, בה בטידה שנוזיליה את
הבשר הכשר - ומבחינת התזונה ערכו עולה
על ערך הנס קפה - ומכניסיה לשוק כמות יותר גדולה, הרי בזה נפגע ענף
גידול החזירים.

היו"ר י. גורי:

לשם כך אתה צריך להסיר את כל הסייגים.
גם אז ינני יודע אם אפשר להתחרות עם
בשר החזיר.

ט. חזוני:

לא הייתי טתבייש להציע למוצר להוריד כל
מכס מבשר כשר ולמסק אותו ביד רחבה, כמו
נס-קפה.

י. סרנזאייב:

ברצוני לשאול עוד שאלה בענין התה.
זה לא שייך לנו זה אולם הדבר קרה גינתיים,
ואני רוצה לברר האם נכון הדבר שפורסם בעתונות בקשר לחלוקת התה.

בעתון היה כתוב שהופיע כרגע תה ברוק החופשי, שמחירו קצת יותר גבוה מזה שהיה קודם ברוק החופשי, ובמחירו זמן הקטין את המבנה שחולקה בקיצוב. במחיר זה כולת היו קונים את התה בקיצוב; אבל גם הממשלה מכניסה לרוק החופשי מצרך מסויים ובמחירו זמן קטין את המבנה של מצרך זה עניתן במחיר מוזל, האם אין זה סוטה מהסדיניות הקודמת?

א. בהיר: רק לפני שבוע היתה הצעה לסדר-היום של הכנסת בענין הדייג. ברשימת המצרכים אני רוצה שיש יבוא של לקרדה והכנס עליה אינו כל-כך גבוה. האם זה עולה בקנה אחד עם הסדיניות לתמוך בדייג הסקוטי?

י. ספיר: אני ביקשתי, האם אפשר לקבל תמונה נכונה של עליית המחירים בדרך-כלל.

מר הורן: אנו הכיננו את הרשימה וסטנדרט מוגה לשר המוצר; הוא ישיב על כך.

אנסה לענות לשאלות כלליות שנוגעות למוצר ומחירו את כל ענין המצרכים לד"ר יפה שיודע פרטים יותר טובים.

לשאלת חבר-הכנסת בהיר בקשר להגדרה החדשה. גם החברה כמו שקמה היום היא פרי של פשרה מסויימת. לא כך התחלנו להקים את החברה. דעיון המוצר היה להקים גוף מטשלת ולמסור לשניים-שלושה מוכרים שברוח של חצי מהרו או מחוז יעשו את כל העבודה הזאת. רעיון זה התגלגל ולבסוף הוכרע בוועדת השרים הכלכליים כפי שהוכרע. קשה לוטר עמוסי המוצר הם המאפשרים ביותר מהסדר זה, אבל הוא נתקבל על ידי הממשלה ואנו מקיימים אותו.

אשר ל-162 היבואנים, גם הם לא היו המבנה הראשונה שלנו. אני מבין מהצעתו של זה"כ בהיר שאנו צריכים לדרוש ממנו עמיון שכל שנה ושנה הם יפתחו את שערי החברה ויהיו מוכנים לקבל מבנים חדשים. אך קשה לקבוע לפי איזה קנה מידה. אני מבין שדרישתו של זה"כ בהיר היא שהברים חדשים בעמיון יתקבלו לפי המלצתו של משרד המסחר והתעשייה. לאוצר אין התנגדות לכך, אבל זה ענין של משרד המסחר והתעשייה. מבהינתנו אין התנגדות, אם זה לא על חשבון עמיון או על חשבון המטביר, כי לממשלה יש רוב של 75% ולא קובע אם הרוב יהיה 70%, אם רוצים להכניס עוד חברה קטנה.

אשר לשאלה על הנהלת החברה. בתחילה חשבנו שהביצוע אינו מחייב מנהל סליסי מטעם הממשלה, כי הביצוע הטעני יהיה בידי מבני המקצוע, אנשי עמיון והמטביר המרכזי. בינתיים התברר שהפעולות גדולות ויש צורך בקונטרול יום יומי, בהכרעות ובמספול. איננו חושבים שיש צורך במנהל כללי מטעם הממשלה עם זכויות-יתר, כי אם יש ויכוח בין המנהלים, נציג הממשלה יוכל לבקש עיכוב ההכרעה, ותוך 24 שעות תיקרר הוועצת המנהלים להכריע במשלה. אבל מתן סמכות של מנהל כללי רק עלולה להביא לידי סתיחות בין שלטת הגורמים הממשלתיים בחברה. הממשלה לא השקיעה הון בחרה זו, אם כי היא נותנת את ההקצבה במטבע חוץ ולפעמים השקעות מלאה הן גדולות יותר, אבל לא שאלת הרוב בהנהלה המעשית היא הקובעת, כי זה היה פעמיד את שני הגופים המחרים במצב לא נוח. מטפיק שמסר לקרוא מעמייים בשבוע למועצת המנהלים ושם לממשלה יש רוב מובטח. מטפיק המועצה קובעת מה להביא, מתי למכור, במיזה מחיר למכור.

פ. חובני: מי הם חברי מועצת המנהלים?

מר הורן: בינתיים כונו, אם כי לא באופן רשמי; מטעם עמיון - שישינסקי וד"ר רוזנברג; מטעם המטביר המרכזי - גייזלר ואשר; מטעם משרד המסחר והתעשייה - הלוי ויפה; מטעם המוצר - דינשטיין, עפיר והורן.

אשר לשאלת הקמת חברה במסגרתה תור פיקוח יעיל יותר על הסכירה לבעלי תעודות סקריות. עדיין הדבר נמצא בעלמיה ראשוניים של הירור ומינבי רוצה להתחייב על עמדה מסוימת. שמענו דעות, אבל במקול מותן. ברור שאריכה להיות החלטה של הממשלה, ואנו נציי את הענין לועדת הערים הכלכליים של הממשלה. אבל אני מתקשה מעד להיות בעד עמדה לאחד את חברות הסקריות הקיימות. מינבי יודע מה זה נקרא המינבי ומה דוגריה ססיפרתי על חברה אחת אני יכול לספר על חברות אחרות. מינבי רוצה להתייחס חברה מסוימת, אבל אף חברה מינבה בקיה מזה שאי-פעם מטרה מטורה לא לביט בעל תעודת הסקרית מלא לחנויות למכירה. מינבי יודע על אף חברה שלא עשתה את המעשה הזה, ומינבי חושב שאפשר לקרוא להתנהגות כזוהת המנהגות הרגבות.

אך מזה לא נובעת המסקנה סטוריחה להיות חברה מסלית. ביודה שהחלבו לבחון את הבעיה עם מנשינו בהרצות הברית דעתם היתה שבחרי מה שקרה - וריח הסקריות הוגמש את המרצות הברית - כדאי לעשות את המסיון הזה עוד פעם על יסוד הבון ובפיקוח מסלית. ברור שבמידה שיוצאו עכשיו תעודות סקריות הכרונה היא שיוצאו על ידי גוף דשמי של הממשלה, את זה על ידי בנק למינבי או על ידי בנק ישראל, בהתאם להצעות של ד"ר פיקר. ומה נוציא סקריות עם המטרו של נציג בנק ישראל או ד"ר ברט, מינבי יודע את נוכל לקיים את שכתוב בתעודות הלה.

אחת ההצעות שהועלו בועדה היתה לצטות לכתוב בדרך של ג'נרל אופן לייסנס. אני רוצה לשאול, מי צריך לעשות בפיונות, האם המסיון צריך להיות בשטח בו פתח הרווחים הוא כל-כך גדול? האם מסיון זה צריך לעשות דווקא על נס קפה? אני מוכן לעשות במינבות שחבר-הכנסת סוזאייב כציע בשטחים אחרים אבל לא בשטח זה שהיה נבוע, שעט-בו ספקולציות גדולות ביותר. מינבי יודע מה עכשיו הזמן לעשות מהפכה בשטח זה ולא ללכת בדרך בטוחה, לפחות שבה שתייח. את המצאה ל"גנרל אופן לייסנס" היה טובה לאיזה שטח, אחר שיהיה תכלית במה ששטחים אני מוכן לרמות מותה גם בשטח זה. אבל אחר שקיים המסקע הזה של ספקולציה, על חוסר מסון, על עשרות כשפחות שעסקו במסחר זה, נדמה לי שלם כדאי לעשות את המסיון הזה. ומינבי יודע מה נקרא לפי המדרשו של חבר-הכנסת סוזאייב, כל יהודי בפנינו. מתקשה להגדיר מה פירוש הדבר שלכל יהודי במדינה ניתנת אפשרות לקבל רשיון. את חבר-הכנסת סוזאייב מתכוון להנשים שיכניסו דפורזית בשיעור של 10%, יש ולאנשים כדאי להפסיד את הדפורזית הזו ולקבל דולרים ב-1.80 ל"י. אם, נגיה, נקציב מיליון דולר ליגור נס קפה ו-5 אנשים יזכו במכרוז, הם יודעים שמה טובה כל המנהג של נס קפה המהיר יהיה בסוף, הם פעוניניהם לא להביט את הכל. אז עושים הסכם ביניהם ואושרים לשצייט מבין החמשה: מנחנו בשלם את הדפורזית, אל תביאו את הקפה. לי נראה ששטח זה צריך לשכור למשך השנתיים הבאות לפעולה נדרסלית מפני שיש הרבה ספיקות. המסק העיקרי הוא, האם מותר לנו להקציב דולרים לנס קפה במקום להקציב אותם לנשים.

מ. חנני: למה צריך להקציב על תפוחי-עץ?

מר חנני: מסק זה חוזר כל כמה חודשים וכל פעם כאשר אנו פקציבים ממות מלפי דולריה על נס קפה, בוקף קצת הלב. מכונה אנו עושים זאת, אבל לעשות מזה מסחר פורה, מינבי רוצה זאת לטובדק. לפחות בעשה זאת במסגרת שנוכל לקיים עליה.

דובר על עליית מחירה של פקציבים אחרים. במלוח עמבי בדקתי, היו עליות במחירי הירקות, זה העלה את בדיקס ב-7.3 בקודות. מחירים אלה הולכים ויורדים באופן טבעי מפני שיש המסקה לשוק. מעד למצרכים אחרים, מינבי יודע על עליות גדולות. יתכן שמה שאין דוברים את המחירים שהיו לפני שנה, אבל אני יכול לומר לכם על מסך בדיקה, שבגוי-חורף לשל, מחיריהם מינח יותר גבוהים ממלה שאין לפני שנה. יש מפילו סוגים, מעילי גשם לילדים, לשל, שמחירם ירד. יכול להיות

שהיו ימים של בהלה, לפסל הימים הראשונים אחרי הקרב בניצחון, והיות
בהלה בשוק. בני סבור שהיום אפשר להשיג מצרכים במחירים שהיו לפני
ניצחון ולפני צו הכנס. אם טוענים שיש עליה, אני מבקש לשמוע דוגמאות
עונקוטיות, במידה מצרכים המדובר. יש גם מצרכים מסויימים למחירים
עולה בסוף החודש, חממה לפסל, מפני שעוד לא חולקה המכה החדישה, יש
תהליכים כאלה אבל הם תהליכים טבעיים. אין אנו יודעים על עליית
מחירים רצינית.

ד"ר יפה:

לשאלת שיטת היבוא. בדרך כלל רכזי
מפד שהיבוא יהיה פתוח לכולם. אני בטוח
איתי חושב שנצטרך להגיע לשיטה שחבר-הכנסת סוזובייב הביע. אבל אני
רוצה להצביע על כמה ניוטוקים מדוע הרגע הנוכחי אינו נחמדים. כל זמן
שיש חברה אחת בפיקוח ממשלתי נוכל בכל רגע לשלוח על המלאי, ויכול
להיות זמן שמצרכי סותרות אלה יהפכו למצרכים חיוניים. אפשר יהיה גם
לכוון את הקניות בחוץ לארץ, לקנות מאותם מקורות הרצויים לנו,
לפסל בטרבות שיש לנו אתן הסכמי קלידניג. עם חברות הסקרים היו המיד
קשים בענין זה.

עוד ניוטוק, כל המסחר הזה היה מסחר
בטחורת, אלה שעסקו במסחר זה התרגלו שלא לרשום עסקות אלה במסדי
החשבונות שלהם, ועל ידי כך הצליחו להתחמק מהס הכנסה. וגילו עמסיו,
כל סוורה שמוגא על ידי החברה החדשה תירשם במסדים של כל סוורה וסוורה,
ועל אורוחים טמנה יוטל מס הכנסה. גם אפשר יהיה להפסיק את המסירה
בכל רגע ולהתיר אותה בכל רגע, הכל בהתאם לטעם בשוק. כן נוכל
לפקח על טיב הסוורה.

אלה הם הניוטוקים מדוע ברמה לי שהרגע
בנוכחי אינו נחמדים לנטינות בשטח זה. אבל אנו לוטדים מהנטינות
ובשני שטחים אנו מנסים דרכים אחרות. לפסל, בתקופה שלא יהיה עוד
מלאי גדול של תפוחי-עץ טקוטמים, בחודשי פברואר - יוני, אנו נביא
תפוחי-עץ מחוץ לארץ ואת היבוא הזה מסרנו ליבואנים של אותו ענף -
סוורי המירות והירקות.

פ. חזוני:

למה בכלל צריך להביא תפוחי-עץ?

ד"ר יפה:

יש ויכוח בנידון זה, אבל את המדויק
היא מפיגת כסף, הרי ספרך זה יש לדמותו
כנס קפה. בתקופה זו, בין פברואר ליוני, אין במרץ פירות אחרות פרט
לפרי הדר.

היו"ר י. גורני:

האם הטוביקט הזה נחשב לרצוי לספיגת
כסף?

ד"ר יפה:

הכנסות איננה גדולה, זה לא ימנע משיווק
הפרי שתוארת המרץ. אנו נביא כ-500
טון תפוחים שיעלו לנו כ-100 אלף דולר ונקבל מהם כ-1,200,000 ל"י.
טובה תפוחים עולה 180 דולר. חלק גדול מהרווח יהיה לקופת המוצר.

אשר לקפה הקלוי, הוא יגיע במסמך
חודש דצמבר שנה זו, המשלוח הראשון הוא בדרך ולפי התנאים צריך
להיות ג-10 בדצמבר בארץ. המחיר יהיה בערך 8.5 ל"י הק"ג. הטובה של
60 גרם קפה תחולק במחיר הנוכחי של 4 ל"י הק"ג. הקפה הזה יהיה
מטיב יותר משובח, תערובת של 2 - 3 טינים בעוד שהטובה היא מסוג אחד.

נשאלנו מדוע לא חיכינו בהטלת המכס
על נס קפה עד מוביט את הקפה הקלוי. התשובה היא: מטעמים סטוריים.
יש מלאי גדול של נס קפה, גם בדרך גם במחסנים, ואנו רצינו לטבור חלק
מהסוורה הזו, כי אחרי יבוא הקפה הקלוי הצריכה של נס קפה תרד.

אשר לחמאה. ישנה חמאה בחלוקה, 200 -
 300 גרם לאודש במחיר הזול של לירה הק"ג. יש גם חמאה טקסטילית במחיר
 של 3.600 ל"י הק"ג, יכול להיות שמחירה יגיע ל-4 ל"י, זהו מחיר אופטימי.
 אשר לחמאה הדנית, או חמאה ממקורות אחרים, אנו מושגים שאין צורך
 ביבואה. יש סלמי חמאה של הממשלה של 1000 טון שהיינו צריכים לקנות
 לא מקודמי הכזון בארצות הברית אלא במחיר מסחרי, וזה עלה הרבה מדי
 כסף. לו מכרנו חמאה זו במחיר החמאה המחולקת בפנות, היינו מסיידים
 כסיליון ל"י. יתכן, שאם יהיה ביקוש נוסף במכור טן הסלמי הזה במחיר קצת
 יותר גבוה מהמחיר של חמאת החלוקה.

ד"ר יפה: מה יהיה המחיר אם החמאה תמכר במחירה
 הריאלית?

ד"ר יפה: כ-3.5 ל"י.

הינר י. גורני: השמלה היא אם כוח הקניה של הדולר הוא
 יותר מאשר 1.80 ל"י מצלנו.

ד"ר יפה: לא.

סר הנרני: לגבי מצרכי מזון הוא יותר גבוה אבל
 לא לגבי מצרכים אחרים.

ד"ר יפה: אשר לשמלת בשר החזיר. סר הנרני כבר אמר
 שהלול לבשר גדול בהרבה והוא יגדל עוד.
 אנו נגיע בשנה הבאה למפוצע אודשי של 1500 טון אשר עופות. השנה
 המכטיסום היה 1200 טון. המחיר היום הוא בין 3.200 ל"י ל-3.5 ל"י
 ויגיע ל-2,700 - 3 ל"י המחיר לצרכן.

כן אנו משתדלים להביא כמות גדולה של
 בשר בקופסאות, גם טיצור שלנו גם ממקורות אחרים, כי לדעתנו זהו מצרך
 שאריך להימצא בארץ בכמות גדולה, לכל מקרה שלא יהיה, באופן שהרובוטיליות
 של ענף הידול החזירים לא תגדל. המחיר של בשר החזיר לא עלה בזמן האחרון
 גם כשאנו תובנות קלות במחיר הבשר בקופסאות.

אשר לשמלה על הסכס על לקרדה והתגובה על
 הדייג הקומי, אחת הכטרות החשובות של הצו הזה היא הגנה על הדייג.
 אנו העלינו את שיעורי הסכס על דגים עד כדי שיעורים-טובעים, והמחיר
 לקרדה לסכס זה מכס פרוהימטיבי. לקרדה וסוגי דגים דומים, למרות בענים
 האחרונות אינם מזון עסקי והם בשום אופן לא יתחרו בתוצרת הסקרטית.

סר הנרני: אשר לתה, בשנת 1951 פנת התה היתה כחמישית
 המנה שפאלקים היום, וגם הכמות שצמחה
 בסל המזונות היתה 25 גרם לנפש לחודש. בשנה שעברה ניסינו להגדיל יותר
 תה, וזה התברר שהרבה מדי צרכנים וחובות לא לקחו את התה, בעיקר
 בחודשי הקיץ, והחלק שלא נמכר היו מוכרים אותו בשוק האופטימי. השנה
 נחלק בחודשי החורף מנות מספיקות כמו בעבר, בחודשי הקיץ נשין את המנה.
 הסדר זה בא גם לפי בקשת כל החוגים העוסקים במסחר של תה, במסר היינו
 בטוב מנותן שחלק גדול מהחוג היה בשאר בכיטיהם של אנשים פרטיים אחרים.
 לאנשים אלה שמוהבים תה טובות, ושהיו משיגים אותו בחברות הסקרטיות,
 אנו נאפשר לקנותו במחירה חופשית, וכמובן זה תהיה כמות קטנה של תה.
 לעולה לא נחלק מנה קטנה מזו הרשומה בסל המזונות.

ד"ר יפה: נכון הדבר שחברות הסקריפ מנו גם מתוצרת
 הארץ, ואפשר לומר שקצת בעיקר סוקולדה,
 כל יתר המצרכים בכטריות קטנות, סדרת הטרוסקציות הגלה היתה, כנראה,
 פשוטה: סטורה זו לא היתה טיועדת לבעלי הסקריפים, אלא זה נעשה כדי
 להעביר לעתים דולרים, לאפשר לה להביא חומרי גלם על ידי מכירה בשוק
 הקומי. החבורות לרוב לא נמסרו לחברות אלא לשוק.

אבל עובדה היא שתעשיית השוקולדה התחילה להסדר זה וקיבלה את המסוי הגלם שלה בעיקר סקור זה. כעת הוגבלו בחיובים על עתיד הענף הזה, ובצטרף למכונת דרך להקציב דולרים כדי שינסו להשיג בטכירת השוקולדה לשוק המקומי הנופשי בהיקף המקובל על מנת לא למנוע בתעשייה זו. יתכן שניתן לא דולרים כאלה הוקצבו לשוק המקביל בתובים סמליים.

סר. הורו: זה בוסר: ירידת מחיר השוקולדה כהרבה.

א. בקר: כיום נמצא בביקור רק מחיר השוקולדה שמחלקים לילדים. האם אפשר לצפות להעלות המחיר

השוקולדה הנופשית?

סר. הורו: פעולה לא נכנסו לקולוציה של מחיר השוקולדה. לדעתי, אם בקציב דולרים ליצור שוקולדה, זה יהיה קטור בקביעת המחיר, עד שהיוק יירגע ושוב נוכל לשחרר את המחיר מפיקוח.

א. בקר: האם אפשר יהיה לפקח את מחיר השוקולדה הנופשית?

סר. הורו: במידה שדיברנו על כך באוצר, האומץ היה שוקציב סלובע חוץ את המחיר של השוקולדה יהיה סבוטס על קולוציה ויימצא תחת פיקוח.

ז. סוזנליב: בעיה זו היא חסרה נמד, כי אם נסתובט את הצינוח הזה של חברות הקריפ, גלי למכונ פתרון בחור, זה יביא להקטנת ההספקה והקטנת הגרונם גמורן במוטוטי לעליה המחיר וכל רוכל ינצל זאת. אני חושב שחובתנו להסביר את תשובת לב הלימודים לכאן זה ולדרוש מהם שידאגו כי המחיר לא יקפוץ פתאום.

מאחר שגיתנה תשובה כפי שגיתנה לשאלתי בקשר לתה, אני פועץ לנציגי המשלה שישלו יותו לב על יחסי ציבור ועל יחס עם העובדות. אני מצטער שהיציבותיה כפי שבוטרה כמין לא נמטרה להיבור, ותחת זאת הופיעה ידיעה שסקציה נכנת התה.

ד"ר יפה: לא היה כל פרוט רחמי בענין זה.

היו"ר י. גורי: לשאלה זאת שצורר הבר-הכנסת גתיה, ושנתמכה על ידי הבר-הכנסת סוזנליב בצורה יותר סורחבת, הטיב סר הורן שמצד האוצר מין התנגדות שרשימה זו של 162 ילדובים לא תהיה בעולה ומפטר כדי פעם בפעם לבדוק אם אפשר לכתוח את השערים. אם זאת הוא שלל את האפשרות של ספירת ושיונות סתם, מחוץ למטגרת הזו, סמני יוכל הבחיונות שועשו לא אוטילו ועוד מינוו רואה בתופק ממעל כזה שיטוב שיטוב לרעה.

אמר לשאלה היציה, עבה במטגרת הזו תהיה האפשרות לקרובים בחוץ לארץ לשלוח תעודות סקריפ לקרוביהם במרץ...

סר. הורו: התשובה איתה שהמשלה תדג להקטנת של מטגרת כזאת.

א. באיר: אני מבקש ששתי שאלות אלה יוכנסו לסדר היום של הועדה ויירוו עם שר המסחר והתעשייה.

י. ספיר: סיבוי סמלים לניסוח שותן היו"ר. זה לא סוטכס, מבחינת הנוסח של הרחבת המטגרת הזו

הכוללת 162 ילדובים.

ז. סוזנליב: אני בכלל מינוי געד קיומה של החברה הזאת. אני נבד המנוסול שגותבים לחברה הכוללת שלשה גורמים אלה: עניון, המחיר והמשלה.

ג. ספירה:

לפי סמך גילויי המסמכים על ביטול כל המסמכים
הזה והחלטתו במסגרת המסמכים על התחייבות חרפתית.
כאשר היו "רמסוס ומוסר" כי היתה דרישה לה לעול את הרישום של 162
היגיונות, זוהי גישה נחרת, ובגלל רוצה להעיר שלא יתקבל הרישום של הגדרה
זו, מסרה ליכולה להיות הצעה שימושו לאברהם זו עוד גורמים, אבל לאו
דווקא בהודעת 162 בלה. האברהם סדרבת סלשה גורמים, לסלשה אין על
שה לוותר, יתר הגורמים יכולים לוותר. הגדרה כזו איננה נכונה.

היו"ר י. גורי:

לא התכוונתי בזה לטכס את דעתה של ועדת
המסכים. סיכמתי רק מה היה מאלץ האירור,
והשאלות להתעוררו מחוץ למסגרת הדיון בזה. אינני רוצה זאת כמילתה של
ועדת המסכים, שבזה סיכמנו את האירור והמסגרת הזאת היא המסגרת האמיתית.
כרגע איננו מסכמים את הגעיה הזו. עלינו רק לאשר את הזו.

ס. חובי:

יש לי הצעה ביהם לצו: את המסמכים היתה תעודה
מהמחלקה הסוציאלית של מקרה סרטי המסמכים
נצרך, יורשה לו לקבל אתי חבילות לאורדס ללא מסמכים.

היו"ר י. גורי:

אני סבור שאתה יכול להעלות שאלה זו רק
באורה כזאת: אני סומן להצביע בעד הזו
אם יורשה לי הסדר כזה.

ס. חובי:

אינני מתכוון את הצבעתי בהצעה זו, אני רק
פעלה את הגעיה.

ז. סוזניב:

היו הרבה צדדים שליליים במימוש הזו,
בהרכבו ויש לנו הערות. שאלתי את פרלימני-
מנצח: אכן אפשר, ובעת אישור הזו בכנסת, לקבל את דעות הדיבור על סבת
למסור הודעה על עמדתנו בקשר לצו זה? יכול להיות שאנו נצביע בעד הזו
בתנאי שנוכל להסביר לבית סה הם היקולים והמסקנות שלה ומה הם העברים
הלא טובים לדעתנו.

היו"ר י. גורי:

זה מספרי, אין כל בעיה. לפנינו הודעה
ההצבעה אתה יכול לבקש דעות הדיבור ולמסור
הודעה.

ז. סוזניב:

במקרה כזה לא נצביע בעד אישור הזו.

ה צ ב ע ה

צו העריף המכס והגלו (סס' 2), תשס"ז - 1955 - המשך

הישיבה נצלה בשעה 13.00.